

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 24 K, pol leta 12 K in za četrt leta 6 K. — Naročnina izven Jugoslavije 32 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Kotoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo, če obsegajo 4 strani 40 vin., na 8 straneh 60 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat K 1:80. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 50 vin. — Inserati se sprejemajo do torka popoldne. Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Žalostna zapuščina prejšnje demokratično socialistične vlade.

Sedanja Stojan Protičeva vlada krmari našo Jugoslavijo s pomočjo in s sodelovanjem Narodnega predstavništva. Dan na dan se vršijo v Beogradu parlamentarne seje, ki nam razkrivajo za našo državo naravnost usodopolne grehe — zapuščino prejšnje demokratično socialistične vlade. Iz teh dosedaj odkritih grehov demokratov in socialistov lahko uvidimo, zakaj so se branili ti ljudje vladnega nadzorstva — parlamenta in zakaj so napeli vse moči, samo da so se obdržali tem dalje pri vladnih koritih.

Iz žalostne zapuščine demokratov in socialistov je razvidno, na kako sebična in osebno d bičkalna pota lahko zaide vlada, ki ne čuti, nikake odgovornosti ne pred parlamentom in še manj pa pred narodom.

Sedaj sklicani poslanci kar strmijo in se čudijo, kako se je moglo tako slabo, da brezobzirno za pravilno gospodariti z državnim — ljudskim premoženjem. Naša glasila so objavila, da je prejšnja demokratično socialistična vlada prav do dna izpraznila vse državne blagajne in povrh je še napravila 1 in 1/2 milijarde nepokritega dolga. Prejšnji prehranjevalni minister, ki je bil socialdemokrat, je tako vzorno vodil prehrano, da bi se bil zadovoljil, ako bi bil ministrom eno leto nad 1 milijardo. Pri vsem tem slabem prehranjevalnem ministrstvu pa je imel, čutil in dobil naš kmetijski narod presneto malo, da sploh imamo v Beogradu kako ministrstvo, ki vodi in baranta s prehrano. Naše žito in meso sta romala v Avstrijo, doma v naši lastni državi pa je gromadil prehranjevalni minister socialist eden državnih dolg na drugega. Zakaj in odkod ti dolgi v prehranjevalnem ministrstvu znaj Bog, prejšnji prehranjevalni minister in socialni demokrat.

Prehranjevalnega ministra vreden sodrug je bil prejšnji finančni minister demokrat dr. Veljkovič. O tem gospodu je izpovedal sam sedanja ministrski

predsednik Protič v pričo parlamenta, da je izvalil ljudstvu na prevarljiv način 1 milijardo pri kolkovanju bankovcev in to na škodo naroda in da je celo to svoto potrošil. Ubogo priprosto kmetijsko ljudstvo je moralo državi odstopiti pri kolkovanju 20%, da si je s tem denarjem zakrpal nikdar polni žep demokrat, finančni minister dr. Veljkovič.

Sedanja ministrski predsednik Protič je tudi javno izpovedal v parlamentu, da bo vztrajala sedanja vlada tako dolgo pri vladnem krmilu, dokler ne bodo razkrinkane, dokazane in narodu obelodanjene vse goljufije, ponesverjenja in slabo gospodarstvo prejšnje demokratično socialistične vlade.

Seve, ta preizkava teh nesramno brezobzirnih demokratično socialističnih vladnih grehov naše liberalce in socialiste peče in grize, da vpijejo po svojih glasilih o klerikalnih lažeh, nemožnosti in nedelavnosti sedanje beograjske vlade v kateri so zastopani kot ministri možje, ki se čutijo odgovorne za svoje vladno delovanje narodu, ki mora plačevati davke ter vzdrževati državo.

Očitek greha boli vsacega, vendar z državnimi grehi naših političnih nasprotnikov moramo na dan, da ljudstvo uvidi in spozna, kdo je njegov prijatelj demokrat — socialist ali mož krščanskega prepričanja, kakor so: dr. Korošec, Jankovič in Roškar.

Radi teh nezaljubljenih državnih grehov demokratov in socialistov pa ima sedanja Protičeva vlada tudi težavno stališče, kako vse te napake in zamude in slabo gospodarstvo vladnih prednikov popraviti, vrediti in preiti v pošteno delavni vladni delokrog.

Prepričani in uverjeni smo lahko, da ima sedanja vlada dobro voljo vse krivice, ki jih je zakrivila prejšnja vlada nad našim narodom, popraviti po možnosti in dati narodu priliko, da se izveže v prostih volitvah, katera stranka in kakšni možje da bodo vladali našo kmetijsko Jugoslavijo v prihodnje.

Za viničarja in za kmeta.

Socialni demokratje so se z vso silo vrgli na naše kmetijsko ljudstvo, zlasti na kmetijske delavce in viničarje. Zakaj? Volitve se bližajo in socialni demokratje bi radi dobili večino, da bi potem gospodovali nad vso državo. Dozdaj so socialni demokratje organizirali samo tovarniške delavce. V Jugoslaviji pa je teh prav malo, samo 13%, zato si hočejo pomagati s kmetijskimi delavci in viničarji. Zato jih lovijo, vzbujajo v njih nezadovoljnost, hujskajo jih k štrajkom in jim obljubljajo vinograde in vrhe (viničarije) sedanjih gospodarjev. S tem

razdirajo edinstvo.

ki je doslej vladala na deželi med gospodarji in njihovimi delavci in viničarji. Obojih usoda je tesno spojena. Če je gospodarju, kmetu dobro, če mu kaj zraste, ima tudi delavec, viničar, hlapec in dekla od tega korist, boljšo hrano, kar je glavno: če pa kmet slabo pridelava, stradata oba, kmet in viničar. Kmet in delavec sta se doslej tega tudi zmirom zavedala, da eden brez drugega ne moreta živeti, da sta drug na drugega navezana. Zato je bilo dozdaj na Slovenskem, bodisi v Slovenskih goricah, bodisi v Ljutomerških goricah, tako lepo razmerje, taka vzajemnost in zastopnost med viničarjem in kmetom. Oba sta se čutila kakor eno družino. Kmet potrebuje viničarja v goricah in za drugo delo, za mlato, košnjo itd., viničar pa potrebuje kmeta, da mu da življenje, mu da je in pripelje, česar potrebuje. Zdaj pa pridejo socialni demokratje in hujskajo viničarje na kmeta! Socialdemokratski nauk uči boj enega stana zoper drugega in hoče, da bi samo delavski stan zavladal nad vsemi drugimi stanovi in jih uničil. Samostojna kmetijska stranka hoče, da bi samo kmet zagospodoval nad vsemi drugimi stanovi. Ne eno in ne druge ni pravo. Bog je ustvaril različne ljudi in hoče različne stanove, eden stan je drugemu potreben, zato uči krščansko načelo, da so vsi stanovi enako potrebni in enako vredni. Nobeden stan ne sme nad drugim za-

LISTEK.

Manuš Golec.

Povest čudaka.

Kakih zakrnjeno samskih posebnosti ne dobiš samo po mestih, ampak tudi med tržkiimi izobraženci. Vzroke družabne posebnosti posameznih čudakov najdemo navadno v udarcih usode, ki so zadeli večkrat take posebnosti, dokler so se bili prav navadni ljudje.

Ti usodni udarci so rodili posledico, da so se prizadeti ločili, odvrnili od vsakdanje, človeku potrebne družbe in krenili na čisto samostojno, posebno-čudaško pot. Največ takih čudaških životarcev izsledimo med samci, nadutimi umetniki ter vinskimi pobratimi. Ti posebnosti in življenjski čudaki so posebne vrste ljudje, ki navadno zanimajo javnost, dasi veljajo večkrat med navadno na družabnost navezanimi zemljani kot na pameti napeto predolgi ali pa pristriženi — norci. Ljudje označijo takega posebnost s kratko sodbo: Glejte ga, je malo priaknjen, moji nekdanji Remšničani so rekali: na pameti pah-mjen.

Tak življenjski čudak in samski posebnost je bil tudi g. Brložnik Tone. Ni bil umetnik, ampak tržki doktor vsega zdravilstva, bolj kratkopostavni, debelusi in rdečelični samec, ki se je pred javnostjo ognil ženske kot sam bogasvaruj znamenja na križ. Tržani in okolica, kjer se je bil naselil pred leti, so ga poznali samo kot dokaj spretnega zdravnika, ki je občeval po človeško edinole z bolniki, med živalstvom pa s petelinimi in s svojim bernhardincem Bundušem.

Od tega je že dokaj let, ko se je nastanil naš doktor Anton Brložnik v slovenskem trgu v zasebni hiši, kjer si je najel celo pritličje. Po celem trgu se

je zganilo, kakor v panju čebel, ko je došel glas — novi zdravnik je še samec in za ženitev ravno primerne starosti.

Vsi tržani so bili radovedni, kakšen da je in bo ta novi zdravnik. Največ zanimanja in zavednega pričakovanja pa je povzročilo naznanilo doktorjevega prihoda pri samskem ženskem spolu, ki željno rabi moške podpore skozi življenje liki fižol na kvišku podporni kol.

To je bilo bridko in od pamtveka največje razočaranje za vse tržane, ker se je pripeljal g. doktor v trdi noči, začel koj drugi dan izvrševati zdravniško pomoč, predstavil pa se ni prav nikomur, še županu in na sodnji ne. Kdor ga je hotel videti, ga spoznati in se ga nagledati od pet do glave, je moral k njemu z izgovorom, da je pokvarjen in rabi izven lastno telesnega popravila po zdravniški pameti in roki.

Dr. Tone Brložnik ni hodil iz svojega stanovanja pri svitu žarkov dnevnega solnca. Toliko so poruntali vsi tržki radovedneži obojega spola, da je dobival g. Brložnik vsakdanjo hrano od bolj samotarske gostilničarke vdove Johance, pa zavžival jo je le doma prav sam med štirimi stenami v pasji družbi svojega edinega prijatelja — bernhardineca Bunduša.

Kratko malo, tržani so rekali: g. doktor je čudak in posebnost; nadebudne tržke samice pa, ki so hrepenele po življenjski opori moške fižolovke, so ga označile kot prav prismojenega — norca. No, g. Tone Brložnik pa se je dokaj malo zmenil za to javno obsodbo svoje tržki družbi potrebne osebnosti, menda ker niti zvedel ni o njej, ampak je le živel v izvrševanju svojega zdravniškega poklica. Bolniki so ga hvalili, ker je razumel svojo stroko, imel lepe uspehe in ni bil odušen priprosti ljudi.

Zgodilo se je pa tudi po parkrat na mesec, da naš doktor ni maral niti za človeško družbo bolnikov. Tako ob bolj svojih duševno meglenih in hudournih dneh je zaklenil duri svojega stanovanja. Pred vrata pa se je takrat vsedel zvesti stražnik doktorjev. —

Bunduš, ki je z zamolkim renčanjem in nevarnim kazanjem zob pregnal vsakega, ki je hotel imeti opravka z gospodarjem. Taka duševna nevihta se je raztegnila pri g. Brložniku skozi celi dan, drugega jutra pa so bila vrata njegovega stana odprta in renčel Bunduš je stiskal pokorno rep med noge, ležeč pod mizo doktorjeve ordinacijske sobe.

Ljudje so izpočetka godrnjali nad temi neprodinimi doktorjevimi družabnimi oblaki, a ker gospod ni popustil od svoje nerazumljive navade, so mu odpustili s časom one črne dni v mescu in prihajali po zdravniško pomoč ob Brložnikovih vedrih in duševno jasnih dneh.

Živel je pač naš g. zdravnik še v onih bolj starih časih, ko je bila šolana zdravniška pomoč nekaj bolj beli vrani podobnega na deželi in ko javna oblast ni imela moči pregnati kujavega samotarca iz brloga štirih sten.

Ob duševno vedrih dneh je dr. Brložnik zdravil dokaj postrežljivo vse bolezni, ki mrevarijo ta pomilovanja vredni Adamov rod. Od bolnikov, če smemo rabiti ta izraz, so ga sovražili edino le tržki in okoliški pretepači. Ako je prišel kateri k Brložniku z rano in telesno odprtino, ki je bila povzročena od pretepaškega noža, kolca ali planke, ga je krpal g. doktor s šivanko, nožem, prevezo in obvezo tako občutno, da je vzdihnil vsak razbojniški bolnik pred odhodom: Preklicani ded, sedaj si opraviš na meni svoj konjederski posel, pa ga ne boš nikdar več. Poginem rajši za grabo kot pes, samo k temu doktorju ne grem nikdar več po zdravniško pomoč in spričevalo za sodnijo.

Torej v navadno človeško družbo ni zahajal g. dr. Brložnik, baš radi tega ni bil priljubljen ne pri tržanih, še manj pa pri tržankah, ker je bil samec, ki se je ogibal vsakega izvenslužbenega stika z ženskim spolom.

Edina prosta zabava, s katero se je kratkočasil čudak dr. Brložnik, je bila petelinova pečenka, doktorjev bernhardinec Bunduš in polič dobrega vina.

gospodovati in si na škodo drugih stanov pomagati, ampak v medsebojni vzajemnosti in zastopnosti si naj drug drugemu pomagajo in si skušajo izboljšati stanje. Samo en razloček pozna krščanska misel med stanov: da je namreč treba najprej in predvsem pomagati tistemu stanu, ki je pomoči najbolj potreben. Pa to se mora zgoditi tako, da drug stan pri tem ne trpi škode. Viničarskemu stanu in kmetiskim delavcem je treba pomagati, ampak tako, da pri tem kmetijski stan ne bo trpel škode. V medsebojni vzajemnosti se mora to urediti, ne pa z bojem, nekrščanskim bojem med obema stanovoma, kakor ga uči brezverska socialna demokracija!

Sicer pa bi viničarji s tem

sami sebi najbolj škodovali,

če bi napovedali boj kmetu. Recimo da viničarji in kmetijski delavci začnejo štrajk. Kdo jim bo pa dal jesti? Ali socialni demokratje, ki jih zdaj hujskajo k štrajku? Ti sami dobivajo hrano z dežele, od kmeta! In če viničarji štrajkajo par tednov ali par mesecev? Ali s tem komu pomagajo? Kmet ima seveda škodo od štrajka, pa toliko bo vendar s svojimi domačini še pridelal, da bo mogel živeti. Ali kaj bo z viničarjem? Z njegovimi otroki? Ali bo kmetu s silo živež jemal? Ali bo kradel? To bi bilo po socialdemokratskih naukih pač dovoljeno, ki pravijo, da mora biti vse skupno in da ni razločka med mojim in tvojim. A krščansko to ni. Naši viničarji pa so krščanski ljudje! Pa dolgo tudi ne bo kaj jemati, če bo kmet samo toliko pridelal, kolikor potrebuje za lastno družino. In potem sta oba uničena, oba stradata, kmet in viničar in posli: pa tudi socialnim demokratom, ki zdaj hujskajo viničarje k štrajku, bodo začeli pajki prestiti po želodcu!

Ali ni lepše

tako razmerje med kmetom in viničarjem, kot je bilo dozdaj? Kakor so si viničarji in kmetje sami uredili, brez socialnih demokratov? Viničar opravi kmetu delo v vinogradu ter mu hodi se na dom na delo. Kmet pa da viničarju za vinogradniško delo stanovanje in najemnino, njivo, krmo, drva, pa tudi drugo delo mu plača v življenju, ne v denarju. V mariborski okolici je urejeno približno tako: Viničar opravi vinogradniško delo: rez, dvojno kop in vez. Zato ima prosto stanovanje, najemščino ali štunt (na 1 oral vinograda blizu 100 K), njivo (na 1 oral vinogradniškega dela ¼ do 1 oral), krmo (na 1 oral vinograda za 2 glavi živine) in drva, kolikor potrebuje. Če ima obdelovati 2 orala vinograda ali še več, dobi temu primerno več zemlje, krme itd. Za drugo vinogradniško delo (kotlanje, škropljenje, tretja kop) dobi posebej plačilo, kakor za vsako drugo delo.

Pa višje plače!

Tako hujskajo socialni demokratje! Ravno s tem najbolj kažejo, da razmerje na deželi prav nič ne poznajo! Saj računa kmet in viničar ne delata v denarju, ampak v življenju! V denarju plača, ki jo dobi viničar ali delavec, res ni velika. Pa saj denarja splošno niti noče, ampak reče: Čujte, oče, dajte mi rajši življenje! Da zopet vzamem primer iz mariborske okolice: Tu dobi viničar ali delavec n. pr. za 10 dni dela od kmeta 1 ogon njive, ki mu jo kmet zorje in poseje. Na 1 ogon mu zraste približno poldrugi mernik (mecen) koruze. Ali: za 8 dni dela dobi od kmeta 1 ogon za korenje ali krompir, kar da tudi po 1 mernik. Koliko ta živež stane sedaj v denarju, pa

itak vemo. Če viničar potrebuje, mu da kmet tudi več zemlje. Poleg tega ima delavec ali viničar pri kmetu hrano in pijačo, pa še mali otroci pridejo h kmetu k obedu. K praznikom, za Božič, Velikonoč, Binkošti, dobi viničar od gospodarja večnoma piti, če ne vino, pa pijačo. Če gre gospodar v klet in je z viničarjem zadovoljen, tudi pokliče viničarja in ga razveseli s kupico vina ali pijače. Tudi sadja da kmet viničarju, da si napravi jesih ali pijačo. Če ima dober viničar gostijo, tudi tistikrat kmet rad prispeva z vinom ali pijačo, to pa v sedanji draginji precej pomeni.

Tako so si kmetje in viničarji svoje medsebojno razmerje sami lepo uredili. Tako je po navadi. Seve so tudi izjeme. Niso vsi kmetje taki, pa niso vsi viničarji taki. A kmet, ki viničarjem in delavcem ne da, kar je prav, kmalu občuti kazen: Noben viničar noče v njegovo kočjo in delavec mu ne pridejo delat. Pa tudi viničar, ki ne dela rad in ni pošten, ne dobi lahke viničarije in si nikoli nič ne pripravi. Pri dobrih, pravičnih gospodarjih pa so viničarji radi in do brega, poštenega viničarja ima gospodar rad.

Viničarji

v gosposkih viničarijah

so pač splošno na slabšem. Ti imajo plačo samo v denarju in še to majhno, ponekod 2-4 K na dan in brez hrane. Tak viničar seveda ne more živeti. Ako viničar od gospode zahteva več plače tam, kjer dobi samo denar, ne pa hrane, je to popolnoma upravičeno. Če bi pa zahteval višje plače pri kmetu, kjer je imel doslej življenje, pa mu bo tudi kmet za živež in polje ter druge potrebščine zaračunal v denarju po sedanjih cenah. In potem bi bil viničar precej na slabšem.

Vrhe in viničarije dobite!

Tako slepijo socialni demokratje naše viničarje, da bi jih dobili na svojo stran. Vsakdo ve, da pri zemljiški preosnovi ali agrarni reformi ne bodo prizadeti navadni kmetje, ampak velikaši, ki sami ne delajo na posestvu. Če bi socialni demokratje delili zemljo, bi jo pač v prvi vrsti dali tovarniškim delavcem, ne pa viničarjem! Enkrat so delili socialni demokratje v Jugoslaviji zemljo: razdelili so jo med same socialne demokrate, ki niso znali z zemljo kaj začeti in so jo celo zanemarili!

A v mariborski okolici so marljivi viničarji sami že izvršili agrarno ali zemljiško preosnovo, predno še so socialne demokrate poznali. Marsikateri viničar je že s svojo skrbljivostjo, stedljivostjo in marljivostjo prišel na svoje. V eni sami vasi blizu Maribora je devet malih in srednjih posestnikov, ki so poprej bili viničarji, pa so si s svojo pridnostjo pripravili lasten dom. V isti župniji pa so bili tudi taki viničarji, ki so iskali majhne viničarije, malo dela, da so lahko hodili v mesto na delo in tam imeli veliko plačilo, seveda samo v denarju; pa nobeden izmed teh še ni prišel na svoje, čeravno so imeli v denarju mnogo večjo plačo, kot viničarji, ki so hodili kmetom na delo, pa dobili od kmeta živež in kar potrebujejo za življenje.

V marsičem bo treba na novo urediti razmerje med viničarjem in kmetom. Uredi se naj tako, da bo prav za oba stanova, ki sta tako drug na drugega navezana! Uredi se naj na krščanski podlagi medsebojne vzajemnosti in zastopnosti, ne pa medsebojnega boja in razdora, kakor ga hočejo zanesti med naše kmetstvo prebivalstvo socialni demokratje!

Politični ogled.

Jugoslavija.

V Beogradu se vršijo seje Narodnega predstavništva. Seje so precej burne, ker jih skušajo onemogočiti razni demokratski poslanci. Ministrski predsednik Protič razkriva pred parlamentom slabo in škodljivo delovanje prejšnje demokratske socialistične vlade. Prejšnjemu finančnemu ministru Veljkoviču je očital Protič, da je izvalil ljudstvu pri kolovanju denarja 1 milijardo na škodo naroda in da je to svoto potrošil. Na to obdolžitev se je zagovarjal Veljkovič dokaj klaverno. Protič namerava razgrniti narodnim zastopnikom celo slabo gospodarstvo prejšnje vlade.

Pri sejah parlamenta so na dnevnem redu tudi prepiri radi kvoruma.

Razni demokratski poslanci psujejo na grdo nedostojen način poljedeljskega ministra — kmeta Roškarja. Tako nečuvano postopanje liberalcev, osobito demokratskega kolovodje Pribečevića, si bo zapomnilo naše kmetstvo pri bodočih volitvah. Kdor sramoti kmeta pred parlamentom, ni njegov prijatelj. Taki laži kmetijski prijatelji so srbski demokrati in njihovi bratje naši liberalci.

Predsednik kluba neodvisnih poslancev dr. Smolaka se poteguje za preosnovo sedanje vlade. V to preosnovano vlado bi se naj pritegnili oni demokrati, ki niso za Pribečevića, politiko. Ako se bo posrečila preosnova vlade, se bo s to preosnovo uredila že stara zahteva našega Jugoslovanskega kluba, ki je zahteval in stoji še danes na tem stališču, da naj bodo zastopane v beograjski vladi vse večje stranke. S predlogi dr. Smolaka o preosnovi vlade se strinja Protič in vse vladne stranke. Če se bo preosnovala beograjska vlada, se bodo po njenem medu preosnovale tudi vse pokrajinske vlade.

Novi volilni red je že dotiskan in razdeljen med poslance. Slovenija bo obsegala dva volilna

okrožja. Eno volilno okrožje obsega, mariborski, celjski okoliš, Prekmurje in del Koroške okoli Velikoveca. Drugo volilno okrožje je ostali del Slovenije s središčem: Ljubljana in Novo mesto. Na vsaki 40.000 volilcev pride 1 poslanec. Beograd voli 5, Zagreb 4 in Ljubljana 3 poslance. Volilno pravico imajo vsi nad 21 let stari moški. Volilo se bo po proporciji.

Na parlament bo obravnaval pri prihodnji seji mirovno pogodbo z Nemčijo in davek na vojne dobičke.

Po Hrvatski se vršijo občinske volitve. Storo pri vseh večjih občinskih okoliših zmaga hrvaška ljudska stranka. (Ista stranka, kot je pri nas Kmetiska zveza).

Beograjska vlada je prepovedala vsak izvoz živil iz Jugoslavije v druge države. Deželni predsednik Slovenije dr. Breje je zaplenil vse transporte živil, ki so bili v Sloveniji in namenjeni ven iz naše države v prid prehrane Slovenije.

Italija.

Italijansko Nittijevo ministrstvo je podalo ostavko, katero je sprejel kralj. Kralj je baje imenoval že novo vlado in jo zaprisegel.

V Italiji grozijo železničarji s splošno stavko.

Nemčija.

V Nemčiji je izbruhnila zadnje dni velika vojaška revolucija, ki je strmoglavila prejšnjo vlado. Predno je pobegnila stara vlada iz Berlina je pozvala vso nemško delavstvo na splošni štrajk. Tozadevno odredbo je pa stara vlada že preklicala. Sedaj se vršijo med staro vlado in revolucionarji pogajanja, za sestavo nove nemške vlade na širši podlagi. Nova vlada bi naj obstojala iz strokovnjakov, deloma iz prejšnje, deloma iz sedanje revolucionarne vlade. Ta nova vlada bo razpisala v dveh mesecih volitve v državni zbor in bo izvršila tudi volitev državnega predsednika. Državna oblika Nemčije ostane tudi za naprej ljudovlada. Državni preobrat v Nemčiji se je izvršil po večini brez krvavih izgrediv.

Avstrija.

V Avstriji vlada silno pomanjkanje premaga. Avstrija je prisiljena ustaviti ves železniški promet za 17. t. m. Vse železniške pristojbine so se pevišale v Avstriji še za enkrat toliko, kakor so zasedaj.

Bolgarija.

Na Bolgarskem pripravljajo zakon o delni zaplembi velikega kapitala.

Rusija.

Boljševiška Rusija je pripravljena nastopiti in začeti mirovna pogajanja s sosednjimi državami. Rusko boljševiško vlado je priznala Amerika in se bo začela z njo pogajati o sklepu trgovinske pogodbe.

Amerika.

Amerika vztraja na stališču, da morajo Turki iz Carigrada.

Kmetiska Zveza.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dne 25. t. m. bo pri nas shod Kmetiske Zveze za domačo in sosednje župnije. Natančneje na plakatih.

Sesterže pri Majšpergu. V hiši g. Zdr. Sagdaina bo dne 21. marca popoldne ob treh shod Kmetiske Zveze. Govori g. Krajnc iz Maribora. Somišljeniki, agitirajte za obilno udeležbo!

Ločje. V nedeljo, dne 21. t. m., se vrši po prvem sv. opravilu shod Kmetiske Zveze v Ločah. Somišljeniki, agitirajte za obilno udeležbo!

Zreče. Na Jožefovo po prvem sv. opravilu bo pri nas shod Kmetiske Zveze. Govori govornik iz Maribora.

Konjice. Na Jožefovo, 19. t. m. se vrši popoldne po večernicah v telovadnici deške šole občni zbor Katoliškega političnega društva v Konjicah po običajnem vspredu. Govori urednik Krajnc iz Maribora. Somišljeniki, pridite v obilnem številu.

Sv. Lenart nad Laškem. Prihodnjo nedeljo, 21. t. m. se vrši pri nas po službi božji ob 11. uri predpoldne shod Kmetiske zveze. Kot govornik pride g. župan Davorin Krajnc iz Velike Pirešice pri Celju. Somišljeniki od blizu in daleč pridite!

Mozirje. V nedeljo, dne 21. t. m. priredi naša Kmetiska Zveza podučno predavanje pri Kolencu po prvem sv. opravilu. Predaval bo o sadjereji priznani strokovnjak gospod nadučitelj Praprotnik, ki je v temu oziru zlasti v Gornji Savinjski dolini veliko storil in mnogim pomagal z umno sadjerejo do gospodarskega izboljšanja. Pojdimo se učiti od tega izkušenega strokovnjaka!

Sijajen ljudski tabor v Slov. Bistrici. Dne 14. t. m. se je vršil v Slov. Bistrici v dvorani hranilnice tabor pristašev Kmetiske Zveze celega okraja. Nad 1000 ljudi se je udeležilo tabora. Najodličnejši možje, župani in drugi iz vseh župnij so bili navzoči. Prišli so tudi samostojneži in bivši štajerdijanci pod vodstvom Kresnika, Franca Novaka in Petroviča. Socialne demokrate je vodil komunist Papež. Kot hišni gospodar je otvoril zborovanje župnik Medved. Za predsednika je bil izvoljen župan Zafošnik, za podpredsednika župan Pašnik in veleposestnik Kaukler. Govorili so: kmet Ivan Hlebič, nadrevizor Pušenjak, in urednik Žebot. Samostojni so že med Hlebičevim govorom začeli divjati in kričati. Med govorom nadrevizorja Pušenjaka so bili mirni. Tudi Žebota so nekaj časa mirno poslušali, a ko je govornik dokazoval, da je Samostojna popolnoma liberalna stranka, da so njih glavni voditelji liberalni advokati, profesorji in verižniki, so zagnali velik hrušč. Kresnik je bil bled kot stena. Nazadnje so se vendar ugnali. Zborovalci so sprejeli razne važne resolucije. Nasprotniki so glasovali tudi za zaupnico Jugoslovanskemu klubu, dr. Korošcu in Roškarju. Velika veselost je nastala med našimi, ko se je predlagatelj zahvalil „gospodom samostojnežem“ za njih glasove. Kričali so bili zeleni od jeze in so jo urnih krač odkurili iz dvorane. Svojega namena, razbiti ta shod, niso mogli doseči, ker so se bali krepkih pesti naših vrlih fantov in mož. Predsednik Zafošnik je s klicem „Živijo Kmetiska Zveza!“ zaključil ob pol dveh ljudeh.

Za Kmetisko Zvezo je daroval Franc Malajner, gerent v Roj pri Hočah, 50 K.

Slovinci širite naše liste!